

OVERDENKING

BIJ DE LIJDENSTIJD

“ 3. Hij is toch die timmerman,...”

Lezen: Marcus 6: 1 - 5

Op zich kunnen we ons de verbazing van de inwoners van Nazareth waarschijnlijk wel voorstellen. Wanneer een dorpsgenoot op ongeveer 30-jarige leeftijd zich ineens op zo'n andere manier bekend maakt in de openbaarheid. Voordien was hij de timmerman. Nu is hij?

Daar draait het om. Wie is hij nu? De Here Jezus is gebleven wie Hij was, de Zoon van God en tegelijk de Zoon des mensen. Ook voor ons ligt hier een niet te doorgronden mysterie. Wie is Hij toch? Die vraag zullen ook Zijn trouwste volgelingen, de discipelen, zich meermaals stellen. Voor ieder mens komt het op deze vraag aan. Wie is Hij voor u, voor jou en voor mij?

De Here Jezus leert in de synagoge van Zijn vaderstad. Verbazing is het gevolg. Ondanks de verbazing krijgt aanstoot een kans. Want: “Waar heeft Hij deze dingen vandaan en wat is dat voor een wijsheid, die Hem gegeven is? En zulke krachten, als door zijn handen geschieden?”

In de maand februari neemt het kerkelijk jaar de wending naar de lijdensstijd, de tijd van de voorbereiding op het Paasfeest. Juist dan steken bij veel mensen de vragen de kop op. Hier is Gods Zoon Zijn werk aan het volbrengen. We kunnen het niet bevatten. Wanneer wij ons eigen bevattingsvermogen tot norm verheffen, leidt dit al te gemakkelijk tot de reactie: ‘dit kan niet waar zijn’, of, ‘dit is grote onzin’. Wie zich wil laten gezeggen van Hogerhand, gaat iets meer van het geheim ontdekken. Nee, doorgronden kunnen we het niet. Maar we mogen het geloven, dat zo de liefde Gods geschiedt.

Leer mij, o Heer, uw lijden recht betrachten,
in deze zee verzinken mijn gedachten:
o liefde die, om zondaars te bevrijden,
zo zwaar moest lijden.

'k Zie U, God zelf, in eeuwigheid geprezen,
tot in de dood als mens gehoorzaam wezen,
in onze plaats gemarteld en geslagen,
de zonde dragen.

Dit breekt mijn trots. Waar zou ik nog op bogen?
Ik lig in 't stof, maar God komt mij verhogen,
nu ik van vijand Gods en tegenstander
in vriend verander.

Daar Ge_U voor mij hebt in de dood gegeven,
hoe zou ik naar mijn eigen wil nog leven?
Zou ik aan U voor zulk een bitter lijden
mijn hart niet wijden?

Gezang 177(Liedboek voor de Kerken)

Ds. M. A. Bos